

BESZÁMOLÓ

Makovecz-ösztöndíjas, magyarországi terepgyakorlat Sapientia EMTE, környezettudományok szak, II. és I. évfolyam

A 2023-2024-es terepgyakorlatunkra április 17-22 között került sor, a Makovecz-ösztöndíj támogatásával és dr. Weiszburg Tamás tanár úr segítségével által. Csatlakozott hozzánk a teljes első évfolyam, Sütő Edina személyében. Egy szerdai, esős reggel indultunk az OptimusTrans-szal, és –szokásunkhoz híven- máris bökkenővel kezdtük. Egy személy lemaradt a listáról, így egy másik busszal kellett őt szállítani, nehezen, de megoldotta a busztársaság. Kissé aggasztott az esős időjárás, de reménykedtünk, hogy jobbra fordul a helyzet. Körülbelül déli 1 órára érkeztünk meg, bevártuk a kollégát, és elindultunk, hogy elfoglaljuk budapesti szállónkat. Az idén is a Nemzeti Közszerolálati Egyetem kampuszán voltunk vendégsébe, amiért nagyon hálásak vagyunk. Szép, tiszta, rendezett szobákat kaptunk, igyekeztünk hasonló állapotban visszaadni. Az első napon már várt Weiszburg tanár úr, 3 óra magasságában találkoztunk is vele a belvárosban, ahol megvendéglelt minket egy-egy kávéval és kedvünk szerinti harapnivalóval is. Ennél jobb fogadtatást nem is remélhattunk volna. Limonádét és kávét iszogatva megbeszéltük a haditervet az elkövetkezendő napokra. Ami addig biztos volt, az a Bátaapátiba való utazás, ahol a NRHL – azaz Nemzeti Radioaktív Hulladék-tárolót szerettük volna meglátogatni. Erre korábban be is jelentkeztünk. A péntek, szombat még kérdéses volt, hiszen az időjárást is figyelembe szeretttük volna venni. Végül sikerült dűlőre jutni, a péntek délelőtti program egy vezetett túra lett a Sas-hegyen és szombatra egy egésznapos programot szerveztünk, Tihany-Balaton-Veszprém útvonalon. Miután mindent is megbeszéltünk, visszaigyekeztünk a szállásra, mivel tudtuk, hogy másnap hosszú nap vár ránk.

Reggel 6 órakor indultunk, Weiszburg tanár úr vett fel minket az NKE bentlakás elöl, a már múlt évről ismerős autóval, melynek kissé Scooby-doo jellege volt. Ez sokakat közülünk mulattatott. Az út körülbelül 3 óra hosszú volt, fél 9 körül találkoztunk a Z-szakos diákokkal, akik közül néhányat szintén ismertünk a múlt évi közös paksi atomerőmű látogatásból. Miután megérkeztünk a hulladéklerakóba, egy rövid előadás fogadott, amelyben számos információ volt belesűrítve. Amit érdemes megemlíteni erről a hulladéktárolóról, az az, hogy nagyon kis, kis- és közepes méretű radioaktív hulladékot szállítanak ide, amelyeket a föld alatt, spéci anyagú tárolókba helyeznek. Erről láttunk is egy profi kisfilmet, ahol bemutatták, modellezve, hogyan is néznek ki ezek a tározók. Beszéltek új, geológiai mélytározókról is, ahol a nagy aktivitású radioaktív hulladékot lehetene tárolni, azaz a kiégett fűtőelemeket, viszont ezekhez még sok kutató- és kísérletező munkafolyamat szükségeltetik. Az előadás lejártaival, hátramentünk – kísérettel, (t.i. nagyon profi biztonsági rendszer működik, mindenhol legalább egy biztonsági őr felszerelve kíséri a csapatot, illetve megfigyelő kamerák mindenhol-) beöltöztünk védőruhába (gumicsizma, lámpa, gázmaszk) és lementünk a bányába, ahol bár nem jutottunk messze, de láthattunk egy robbantást-imitáló kis gödröt a falba, ami által fogalmunk lett, mit jelent ezeket a “földalatti folyósókat” kialakítani. Az utunk kifele vezetett ezután, és egy kicsit gyorsabb tempóban, mivel siettünk Pécsre. A tanár úrnak volt egy előadása, amelyre el kellett érnie. Addig mi, szabad program keretén belül, megebedeltünk és ezután két Z-szakos diák összeszedett autóval és elmentünk a Csontváry kiałlítást megtekinteni. Mondanom se kell, lenyűgöző volt. Estére értünk vissza Budapestre, viszonylag gyorsan, az autópályáknak köszönhetően, melyekről

útközben kaptunk információkat a tanár úrtól. Mellesleg nagyon sok más témáról is ezek alatt az utazások alatt okosodhattunk. Miután beértünk a fővárosba, visszatértünk a szállásra és a napi kalandoknak köszönhetően elég fáradtak voltunk, így hamar lefeküdtünk.

A harmadik napunk már naposabban indult, pontos útbaigazítást e-mailen keresztül kaptunk a gyülekező hely hollétéről, 10 órakor találkoztunk is a többi Z-szakos diákkal. Valójában ők minden csütörtökön és pénteken részt vesznek egy-egy terepezésben, így alakult, hogy ezen a héten mi is csatlakoztunk hozzájuk a Sas-hegyre. Ez egy Natura 2000 terület, 50 foci-pálya együttes területével ér fel. A vezetett sétát egy –főként- geológus tartotta, de sok olyan információval szolgált amelynek történelmi háttere erősebb volt, mint geológiai. A séta előtt megtekintettünk egy rövid filmet, amelyben megtudtuk, hogyan menekült meg a Sas-hegy és ezzel együtt rengeteg faj és élőlény amelynek otthont ad a kommunista időkben és azt követően. Arról is tudomást szereztünk, hogy itt természetük először a szőlőt, majd ezek helyét a gyümölcsösök vették át. Tudniillik, a hegyen található a legnagyobb biodiverzitás a Kárpát-medencében, a teljes magyar flóra egy ötöde itt megtalálható. Példákat hozva, a bikapók 4 magyar fajából 3 fellelhető és valami 1100 lepkafaj is megtalálható ezen a hegyen. Reliktumfajoknak is otthont ad, ilyen például a kaszpi haragos kígyó. Csak hogy egy pár madárfajt is említsek, megtalálható a fülemüle, kispapagáj, cinege fajták de ragadozó madarak is, mint például a karvaj és a vörös vércse. Elképesztő harmóniában élnek itt az élőlények és a növényzet egymással. Nagyon sokat lehetne még mesélni erről a helyről, de helyet kell adnom ebben a beszámolóban másnak is. A program körülbelül 1-2 körül zárult, ezután szabad program következett. Sokan közülünk pihenni mentünk a szállásra, de voltak olyanok is, akik Budapest belvárosában töltötték inkább a délutánt. Az este hamar elérkezett, és jöhetett a pihenés.

A negyedik napon fél 10-kor volt az indulás. Az időjárás margójára, a tanár úr javasolta a legtávolabbi pontot meglátogatni először, majd onnan haladni visszafelé. Ezért, Tihany fele vettük az irányt. Volt szerencsénk a megérkezés előtt egy nagyon finom cukrászdába betévedni, ahol kávé és sütit fogyasztottunk. Leraktuk az autót és nekivágtunk a rövidke túránknak, amelynek célja a tihanyi őrtorony-kilátó volt. Persze, útközben fajfelismerést végeztünk és kíváncsian hallgattuk a tanár úr geológiai tanításait is. Megtudtuk, hogy egy maar-féle vulkán maradványait fogjuk látni, melynek érdekes geológiai összetétele van. Nagyon szép látvány tárult eléink, mikor megérkeztünk. Bár addig is álomszerű volt a zöldben sétálni. Egy igazi környezeti élmény. Mintha eső közeledett volna, egy pár kép erejéig még ott bókászunk és felmászunk a csúcsra is, ahonnan belátni a Balatont, de csak arra kényszerültünk, hogy visszamenjünk az autóhoz és folytassuk utunkat. A következő megálló Veszprém volt, ahol történelmi vonatkozású információtöbbletet kaphattunk és ebéd gyanánt a legfinomabb olasz pizzát. Ezt megtetőzte egy-egy gombóc fagyi, és lassan de biztosan programunk végéhez érkeztünk. Estére értünk vissza Budapestre, ahol el is köszöntünk a tanár úrtól, rengeteg hálával a szívünkben mindenért, amit értünk tett és amit ez a pár nap nyújtani tudott nekünk.

A vasárnap szabadnap volt, mindenki kénye-kedve szerint tölthette. Jól jött ez a kis pihenő. Hétfőn déli 1 órakor indultunk vissza Kolozsvárra, és szerencsésen meg is érkeztünk estére. Nagyon hálásak vagyunk ezért a pár napért, sok mindent láttunk és tanultunk, gazdagodtunk szellemben és lélekben egyaránt. Reméljük a következő évben is szerencsénk lesz ilyen és ehhez hasonló terepgyakorlathoz.

2024. április 25.